

Egy emlékezetes osztálykirándulás

(Pacheco Liliana és Juhász Gergely)

Az idei osztálykirándulásunk nagyon jól sikeredett. Mondhatni, ez volt gimnáziumi éveim legjobb osztálykirándulása. Nem volt veszekedés, megismertünk új embereket, jól éreztük magunkat. Kivételesen, egy másik osztállyal együtt mentünk kirándulni, az évfolyamtárs 11. d osztállyal.

De mindenekelőtt, még hozzánk is jöttek kirándulni. Az iskolánk már régóta tartja a kapcsolatot az Óbecsei Gimnáziummal, már több programot is szervezett velük. Az idén, a Határtalan program keretében egy újabb valósult meg.

Március 11-én az óbecseiek megérkeztek hozzánk. Miután fogadtuk őket iskolánkban, egy rövidebb bemutatón vettek részt, aminek része volt a laborjaink ismertetése és egy előadás a helyi vizek minőségéről. Ezután elkísértük őket a szállásukra. Berendezkedtek, majd visszajöttek az iskolába, hogy megkezdődhessen az első igazán izgalmas program, a városismereti versenyt. Kis csapatokat alkotva, az osztálytársaink kíséretében bejárták a megadott pontokat a városban, majd miután minden csapat célba ért, kihirdettük a nyertes csapatot. Levezetésül elvittük őket pincelátogatásra és vacsorázni a Mészáros Borházba. Nem maradtunk sokáig, mivel vendégeinknek ki kellett pihenniük magukat a másnapi programhoz.

Következő nap már megkezdődtek az utazós programok. Március 12-én, reggel 8 órakor indult el az óbecsei csoport osztályunk és a 11.d küldöttségével Paksra, az Atomerőműbe. Osztályfőnökeink is velünk voltak. A buszon volt lehetőségünk egymással megismerkedni, gyors eszmecsere folytatni. Az erőműnél először egy múzeumba, archív kiállításra kalauzoltak el bennünket, ahol az intézmény tárgyi emlékeit és érdekes fizikai, illetve kémiai kísérleteket láthattunk. Ezután a látogatói központban további érdekes ismeretekkel gyarapíthattuk tudásunkat. Végül ellátogattunk az egyik reaktorblokkba, ami talán a legérdekesebb része volt kirándulásunknak. Az ottani menzán elfogyasztott ebédet követően a Gemenci erdőbe vezetett utunk, ahol egy kellemes tavaszi sétát tettünk Pörbölynél. Napunk fárasztóan, viszont annál inkább tartalmasabban telt az iskolában megrendezett esti táncházat is beleértve. Remek élményekben volt részünk.

Szerda reggel, március 13-án elindultunk az előző naphoz hasonló felállással Budapestre, ahol először megtekintettük a Hősök terét. Egy rövid szabadidő után elmentünk a Parlamentbe, ahova időre kellett érkezni. Egy idegenvezető végigvezetett minket a látogatók által megtekinthető folyosókon, láttuk a gyűléstermet, a kupolatermet és a magyar koronát is. Mivel ez egy különleges épület, egyedül nem járkhattunk. Ezek után megebédeltünk. Utolsó pontként meglátogattuk a Halászbástyát, ahol rengeteg képet készítettünk a Dunáról és a szép kilátásról. Ez a nap sem kímélte vendégeinket, így mindenki pihent a hazafelé úton. Este az egyik d-s lány családjának meghívására találkozott a garays és óbecsei csoport. Kicsit elbeszélgettünk, ettünk-ittunk.

Csütörtök az óbecseiek utolsó napja volt. Az iskolánk Garay napja. Reggel a március 13-ai megemlékezésen vettünk részt, amelyre kokárdákat ajándékoztunk

vajdasági barátainknak. Az óbecsei diákok, csakúgy mint mi is, különböző előadásokra mehettek, a tűzoltóállomás bemutatásától a kutyaemenhely megismeréséig.

Ezen napon már sajnos nem maradtak sokáig. Mivel mindenki nagyon elfáradt a hosszú és programban dús hétben, elköszönés után útnak indultak, hogy otthon kipihenjék magukat, mire mi megyünk. Nekik másnap iskola is volt.

A mi utunk április 1-én kezdődött. Ekkor mi indultunk el a Vajdaságba. Nem egyenesen vezetett az utunk Óbecsére. Megálltunk Szabadkán, ahol bejárhattuk a híres piacot, megtekintettük a belvárost, Kosztolányi Dezső szülőházának helyét és a helyi zsinagógát. Itt körbe vezettek bennünket és megismerhettük az épület történetét. Meglátogattuk még a Palicsi-tavat is, ahonnan egy kis szabadidő után indultunk el célállomásunkra. Szállásunkra már vacsoraidőben értünk, miután cuccainkat leraktuk mindenki rohant is enni.

Az óbecsei diákokkal csak a 2. nap találkoztunk. Meglátogattuk az iskolájukat, megnézhettük a termeket, majd egy kisebb kísérgárdával mentünk is a közeli Fantast kastélyhoz. Ezután visszamentünk Óbecsére, ahol meglátogattuk a Than emlékházat, melyben fizikai kísérleteket próbálhattunk ki. A nap itt még nem ért véget, ellátogattunk egy régiségmúzeumba is, ahol régi autók és traktorok mellett hangszereket, régi rádiókat és tévéket is láttunk. Megmutatták nekünk Dusko Popov szülőházát is. Sokan úgy gondolják, hogy Ian Fleming róla mintázta híres regényalakját, James Bondot. Ezt a napot pedig egy pusztatemplom megtekintésével zártuk, ahol meghallgattuk az egyik vendéglátó diák kiselőadását. Mire visszaértünk a szállásra, mindenki nagyon elfáradt, de ettől függetlenül egy jó kis beszélgetéssel zártuk az estét.

A 3. napon megjártuk Újvidéket. Először bejártuk Pétervárad várának katakombáit, majd bementünk a belvárosba. Megtekintettük a Mária neve templomot, amely után egy kisebb szabadprogram következett, és már mentünk is a Vajdasági

Képviselőházba. Magyar szinkronfordító segítette a szerb előadó megértését, majd egy kisebb pihenő után már indultuk is vissza Óbecsére, ahol aznap este egy kisebb bulira invitáltak minket vendéglátóink.

Utolsó előtti napunk volt a legmozgalmasabb. Összepakoltuk a cuccainkat, majd egy egésznapos út állt előttünk. Meglátogattuk Galambóc várát, ami gyönyörű látványt nyújtott. Itt elfogyasztottuk csomagolt ebédünket majd indultunk is Belgrádba. Megnéztük Nándorfehérvár várát, megkoszorúztuk a hősi tettünk emlékét őrző műemléket, majd szabadprogram keretében bejártuk a sétálóutcát és megvettük szuvenirjeinket. Innen már második szállásunkra indultunk, egy csodás hotelbe, ahol az esténk tökéletes kirándulásház lett. A hajnal végpontja és egyben fénypontja a folyosón suttogás volt. Jónéhányan a szőnyegén üldögélve beszélgettünk, kártyáztunk, viccelődtünk. Nem történt semmilyen malőr vagy összeveszés, mindenki problémamentesen élvezte az együttlétet. Valóban, a spontán dolgok a legélvezetesebbek.

Habár csak 5 napot töltöttünk Szerbiában, olyan, mintha heteket töltöttünk volna ott. Rengeteg élménnyel és emlékekkel tértünk haza. Nagyon élveztem ezt az újfajta kirándulást, a két osztály megtalálta a hangot, és kihoztuk mindenből a legjobbat. Örülök, hogy részt vehettem ezen a kiránduláson.